

ТРАНСФОРМАЦІЯ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ В УКРАЇНІ І ЙОГО ОСОБЛИВОСТІ

Добрев Мирослав

магістр МО-518

Національний авіаційний університет

Науковий керівник – к.е.н., доц. Білявський В.М

Процеси інтеграції та глобалізації, що поширюються в сучасному суспільстві, обумовлюють структурні перетворення, трансформації, модернізацію на рівні державного управління, впливають на посилення впливу інститутів, які забезпечують дієвість публічного управління. В Україні, як молодій незалежній країні, публічне управління переживає реформування та трансформацію, що визначається Законом про Адміністративну реформу. Необхідність реформування та трансформації викликана низкою проблем, які стосуються створення науково-методологічного підґрунтя публічного адміністрування та створення передумов для його реалізації, визначення рівня владних повноважень на місцях, формування місцевих бюджетів та їх цільового розподілу, формування та розподілу синтезованого (людського, інтелектуального і соціального) капіталу. Означене вище визначає актуальність і своєчасність питань, розглянутих у даному дослідженні.

Перелічені проблеми відображені в питаннях, що розглядаються в рамках нещодавно сформованого наукового напрямку, що назване публічним адмініструванням. Теорією і практикою публічного адміністрування в Україні займаються В. Авер'янов, О. Андрійко, В. Толкованов, А. Колодій та ін. Незважаючи на публікації, що з'являються, в Україні досі не існує сформованої моделі публічного адміністрування та існують протиріччя у визначеннях публічного управління та публічного адміністрування, що визначає доцільність представлення авторської дефініції явища, що досліджується.

Система публічного управління, яке не тотожне публічному адмініструванню в Україні знаходиться на стадії становлення. Для розуміння складності завдання формування дієвого публічного управління вважаємо за доцільне навести визначення основних дефініцій, пов'язаних із центральними поняттями дослідження.

Так публічне управління або публічне врядування походить від англ. “public administration”. Разом з цим у вітчизняній практиці існує думка, що публічне управління є більш широким поняттям, а адміністрування – більш вузьким. Зокрема дослідники підкреслюють, що у вузькому розумінні публічне адміністрування пов'язане із виконавчою гілкою влади і розглядається як:

1) професійна діяльність державних службовців, яка включає всі види діяльності, спрямовані на реалізацію рішень уряду;

2) вивчення, розробка та впровадження напрямів державної політики. У широкому сенсі під публічним адмініструванням розуміють систему державного управління, представлену адміністративними інститутами в рамках прийнятої ієрархії влади.

Приєднуємося до думки науковця Желюк Т. та вважаємо, що досить цікавим і таким, що заслуговує на увагу є підхід трьохвимірного проектування публічного управління запропонований вітчизняними науковцями Ю.Шаровим, І.Чикаренко в розрізі «врядування-адміністрування-менеджменту». В цій системі врядування відповідає за ідеологічно-демократичну спрямованість, адміністрування – за інституційну організацію, а менеджмент – за методологічну основу формування та реалізації стратегій, політик, програм та досягнення конкретного соціально-визначеного результату в публічному управлінні. Таке бачення дає відповідь на питання щодо відсутності тотожності між публічними управлінням та адмініструванням та дає змогу обмежитись публічним адмініструванням як таким, що перш за все трансформується та відчуває вплив модернізаційних перетворень в суспільстві.

Трансформація публічного адміністрування в Україні – процес довготривалий, який має забезпечуватися за допомогою:

- результативного формування, розподілу і перерозподілу дохідної частини місцевих бюджетів;
- збільшення самостійності регіонів у формуванні й видатках бюджету області відповідно до компетенції органів регіонального управління; участі територіальних громад в управлінні регіональним розвитком;
- активного залучення органів місцевого самоврядування та населення до процесів управління і вирішення соціально-економічних проблем розвитку території;
- поступової адаптації державної служби до міжнародних стандартів, правил і традицій.

Основними напрямками трансформації відносин між центральними та регіональними органами влади у сфері публічного адміністрування слід визначити:

- забезпечення доступу місцевої влади до фінансових ринків, кредитних ресурсів;
- запровадження нових принципів та механізмів відносин «влада – громадськість» щодо формування програм, механізмів підзвітності та громадського контролю ;
- зміну фінансового забезпечення регіональних програм відповідно до змін функцій щодо забезпечення сталості соціально-економічного розвитку регіонів і надання населенню соціальних послуг належної якості.

Таким чином, публічне адміністрування в Україні має ряд особливостей, що зумовлює необхідність впровадження державної політики шляхом збільшення самостійності регіонів у визначенні довгострокової стратегії соціально-економічного розвитку регіону, у виборі засобів її реалізації; формування та забезпечення ефективного перерозподілу синтезованого капіталу регіону, формування доходів і видатків бюджету області органами

регіонального управління; участі органів місцевого самоврядування, територіальних громад та залучення населення до процесів управління й вирішення соціально-економічних проблем розвитку. Трансформація публічного адміністрування в Україні в умовах реформування та модернізації суспільства за умови її вірного спрямування та регулювання за процесами має забезпечити якісне оновлення публічного управління та створити підґрунтя для реалізації концепції «Good Governance».

Література:

1. Білявський В.М. Розвиток соціальних програм на рівні торговельного підприємства / В.М. Білявський // Вісник Донец. держ. ун-ту економіки і торгівлі ім. М. Туган-Барановського. — 2005. — № 3 (27). — С. 117–125.
2. Білявський В.М. Концептуальні засади державної політики у сфері імплементації міжнародного трансферу технологій / В.М. Білявський, Ю.В. Білявська // Економіка Менеджмент розвитку соціально-економічних систем у новій економіці : матеріали міжнар. наук.-практ. конф. — П. : Полтав. ун-ту екон. і торг., 2015. — С. 247–249.
3. Білявський В.М. Формування концепції бенчмаркінгу в процесі трансформації євроінтеграційних пріоритетів в економіці України / В.М. Білявський // Глобальні соціально-економічні трансформації в ХХІ столітті : матеріали ІІІ наук.-практ. круглого столу. — К. : Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченко, 2016. — С. 15–17.